

ขงรัฐสานต่อโครงการครุคินถิ่น-เป้าหมายระยะยาว

นำเสนอเมื่อ : 18 ก.ค. 2562

**ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ดั้งเดิม ห่วงและกังวลคุณภาพการผลิตครู
ขงรัฐบาลสานต่อโครงการครุคินถิ่น พร้อมเสนอแผนระยะยาว**

วันนี้(17 ก.ค.)รศ.ดร.ศิริเดช สุชีวะ

ประธานที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์กลุ่มมหาวิทยาลัยดั้งเดิมของรัฐ16สถาบัน

+7สถาบันเปิดเผยว่าเมื่อเร็ว ๆ

นี้ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์ได้หารือกันเกี่ยวกับโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นหรือครุคินถิ่น

ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี2557ขณะนี้โครงการดังกล่าวได้ยุติลงโดยไม่ทราบสาเหตุ

และไม่ได้มีการแจ้งการยุติหรือดำเนินการโครงการให้สถาบันผลิตครูทราบว่าดำเนินการอย่างไรต่อไป

ซึ่งโครงการดังกล่าวส่งผลต่อการผลิตครูและการได้ครุคุณภาพของประเทศเพื่อส่งไปตามโรงเรียนต่าง ๆ

ทั่วประเทศตามภูมิสำเนาของบัณฑิตครู

ดังนั้นที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์ขมมติที่จะเสนอต่อรัฐบาลคือควรให้มีการดำเนินการโครงการครุคินถิ่นต่อไปและ

ต้องกำหนดเป้าหมายการผลิตและการบรรจุครูในระยะยาว

รศ.ดร.ศิริเดช

กล่าวต่อไปว่าสำหรับเป้าหมายการผลิตและการบรรจุระยะยาวมีดังนี้1.กำหนดให้มีอัตราทุนสำหรับนิสิตนักศึกษาทุน

ครุคินถิ่นเพิ่มขึ้นจากเดิม25%เพิ่มอีกปีละ5%ตั้งแต่ปี2563-2567 รวม5ปี มีอัตราบรรจุทุนการผลิตครูระบบปิด50 %

2.สนับสนุนนิสิตนักศึกษาทุนเฉพาะวัตถุประสงค์ที่กำลังดำเนินการอยู่แล้วเช่นโครงการทุนครุรักษถิ่น

หรือโครงการอื่นที่ดำเนินการผลิตครูสู่ท้องถิ่นควรกำหนดให้มีอัตราบรรจุปีละ2%

โดยมีเป้าหมายอัตราบรรจุทุนระบบปิดเมื่อครบ5ปีตั้งแต่ปี2563-2567จำนวน10%

3.ทุกโครงการที่ดำเนินการมาก่อนแล้วมีจุดประสงค์เดียวกันและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีอาทิโครงการเพชรในตม

หรือโครงการอื่นอันเป็นโครงการร่วมมือของหน่วยงานของรัฐต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเท่าเทียมกัน

กับโครงการครุรักษถิ่น4.ต้องลดอัตราบรรจุที่แข่งขันเฉพาะครุอัตราจ้างของแต่ละสังกัด จาก25% ในช่วงปี2563-

2567รวม 5ปี ลงปีละ5%จนสิ้นสุดโครงการเนื่องจากครุอัตราจ้างของหน่วยงานต้นสังกัดลดลงตามลำดับและ5.

ส่วนปี 2567ควรมีเป้าหมายการผลิตครูระบบปิด60%และการผลิตครูระบบเปิด40%

“ที่ประชุมคณบดีคณะครุศาสตร์มีความห่วงใยและกังวลต่อคุณภาพการผลิตครูและการใช้ครูของประเทศ

ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติที่ไม่มีแผนยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

มีหลายหน่วยงานมีความเกี่ยวข้องและเขามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและส่งเสริมสนับสนุนแต่ขาดความเป็นเอ

กภาพ มีความซ้ำซ้อน และต่างคนต่างทำ ขาดความร่วมมือ

การเชื่อมโยงและใช้ข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ

จึงควรที่หน่วยงานต่างๆควรได้มาวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาาร่วมกันจัดทำแผนการผลิต

อย่างจริงจังต่อไป”รศ.ดร.ศิริเดชกล่าว

ขอบคุณที่มาเนื้อหาข่าวและอ่านเพิ่มเติมได้จาก [เดลินิวส์ วันพุธที่ 17 กรกฎาคม 2562](#)